

บารมีโดยแท้ เราจำต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรม
ของตนเอง

มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดผิดตกบกพร่อง พลัง
พลากไปคนชาก็จะใส่ใจใคร่ครวญแก้ไขเหมือน
ตั้งหม้อที่พยาบาลกุมารรักษาคนไข้ให้หายจากโรค
จะนั้นนั่นแล

ก็การสั่งสมบุญบารมีนี้ จำต้องมุ่งมานะ
อุทิศสละพักเพียรอยู่ทุกระยะทุกขณะจิต แต่ก็ไม่
ไม่หวังผลจนเกินกำลัง ไม่หย่อนยานจนไม่ก้าว
หน้า เมื่อจิตใจได้รับการอบรมคือพูดซ้ำๆ สอน
บ่อยๆ ที่ตีสำคัญมั่นใจจนได้ทีแล้ว นั่นคือความ
สำเร็จ ที่ได้รับในการประพฤติกปฏิบัติชอบตาม

๑๐ หน้า ๑๕

ก็จะทำไปเองโดยอัตโนมัติ

● ต้องหมั่นประกอบกระทำความดีให้
ยิ่งๆ ขึ้นไปแม้จะมีความรู้ความสามารถเพียงใด
ก็ต้องหมั่นฝึกฝน เพื่อให้ความรู้นั้นแตกฉานยิ่ง
ขึ้น

□ ถ้าทำได้เช่นนั้น ก็จะเป็นผู้มีคุณธรรม
อันสูงส่งและคงความสูงส่งนั้นไว้ได้ ไม่มีวันตก
ต่ำ นอกจากวิบากเก่าๆ ซึ่งไม่มีใครรู้ไว้ในชาติ
ปางก่อนนั้น ได้เคยทำอกุศลกรรมอะไรไว้บ้างวิ
บากแห่งกรรมเก่านั้น ย่อมให้ผลเมื่อถึงเวลา
เสมอถ้ามีความดีมาจริงๆ แล้ว อกุศลกรรมบาง
อย่างก็จะกลายเป็นอิโหสิกรรม คือกรรมตามไม่

๑๐ หน้า ๑๖